

oktet bratov Pinnat in Godba Domžale, se bo začel v nedeljo, 31. avgusta, ob 11. uri. Prireditve je namenjena tudi 110-letnici ustanovitve Slovenskega planinskega društva, hkrati pa bo to 11. tradicionalno srečanje članov in članic Planinskega društva Domžale. Po prireditvi bo igral ansambel Veseli planšarji. Ta dan se bodo lahko vsi obiskovalci vpisali v posebno vpisno knjigo, ki je bila prvič odprta na dan odprtja 9. avgusta 1953. Vse prireditve bodo potekale ali se vsaj začele pri Domžalskem domu na Mali planini. B. P.

In memoriam – Karlo Kocjančič 1933 – 2003

Bilo je v ponedeljek, petega maja. Lep sončen dan se je bil storil. Dan prej prav tako. In si ga bil izkoristil za hribe. Za naše hribe, v katerih se je narava že krepko pretegnila iz zimskega sna, v pobočja, grebene in trate nasula cvetja, da malokdaj tako. Vsa narava tam za Slavnikovim grebenom je žarela v toplem pomladanskem soncu, razprt: je bil nad podoljem jasen in umit nebesni svod. In na oni strani podolja Brkini. Da, Brkini! Tvoji rojstni Brkini, kot da so nekaj slutili. Še zadnjič so se ti predstavili v najlepši luči, v izrazitih barvah, in srkal si to lepoto vase z vsemi čutili, hlastal po njej na vsakem koraku, kot da jih gledaš prvič, kot bi slutil, da je zadnjič. S soprogo si šel

na obisk v svoj rojstni kraj in potem sva skupaj nadaljevala pot na ono stran proti Skadanščini in Slavniku. Hodila sva po že ne vem kolikokrat prehojenih poteh in na vsakem postanku si se oziral nazaj, za hrbet, ali so tam še vedno Brkini, je tam še vedno Gradišče, tvoja rojstna vas. Kot bi se hotel od nje in od njih posloviti. Končno Slavnik. Obsedela sva na klopici pred Tumorovo kočjo. »Na vrh grem,« si rekel. Pol slovenske dežele je ležalo pod teboj. A ti si se menil le za vzhod, v kraje svojega otroštva si zrl. Intimno, doživeto, sam z njimi. Poslednjič. In tudi potem, med sestopom proti Hrpeljam, je tvoj pogled stalno uhajal na njihovo stran. Slutnja?

Odkar te poznam, si bil član obalnega planinskega društva Koper. Skoraj štirideset let. In še mene si pritegnil vanj. V njem si bil stember, vedno si vlekel za dva, poprijel si za vsako, še tako nepriljubljeno delo. Mandat in pol si bil predsednik društva in vodja številnih komisij. Drugovala sva dolgih petintrideset let. Veliko dela si opravil tudi kot markacist. Tvoji sta pot na Slavnik iz Povžan ter znamenita pot, po kateri obalni planinci še danes radi hodimo, »Pot Istrskega odreda Slavnik – Žabnik«. Kot planinski vodnik si po teh poteh, pa tudi po drugih (zelo si rad zahajal v Julijce in Karnijske Alpe) vodil planinske izlete našega in drugih planinskih društev. Nadvse si ljubil Istro, Slavnik in Brkine, s svojimi planinskimi tovariši si raziskoval in odkrival nove pristope, nove poti;

zelo si se trudil, da bi Istria tudi v planinstvu bolj zaživela.

V društvu si pustil neizbrisne sledi tudi v publicistični dejavnosti. Odlikovale so te velike organizacijske sposobnosti. Nobena ovira se ti ni zdela previsoka, nobena naloga zate ni bila pretrd oreh. Ob štiridesetletnici delovanja si uredil društveni zbornik. Posvečen je bil našemu istrskemu Triglavu, Slavniku. In kar bo ostalo v društvu zapisano z zlatimi črkami, je naš planinski vodnik Po Slovenski Istri, Brkinih, Čičariji in Krasu. Za ta projekt si pritegnil kar šestindvajset delavcev. Hkrati pa si bil njegov oblikovalec in soavtor. To so bile le pohvalne besede. Vanj si dal svoje srce in dušo, vložil svoje znanje, vokal svojo neizmerno ljubezen do naših krajev in ljudi. Z vsake tvoje strani

Umrli Vinko Modec

V juniju se je za vedno poslovila še ena alpinistična legenda, in sicer neutrudni raziskovalec Kamniško-Savinjskih Alp, Vinko Modec. O njem bomo več pisali v naslednjih številkah.

vejejo tudi neomajna navezanost, tvoj iskreni odnos, tvoje globoko doživljanje teh krajev in teh ljudi. Z njim si prispeval k popularizaciji planinstva na tem koščku Primorske, za katero je marsikdo menil, da planinstva na njej ni mogoče gojiti. Za vse si našel čas, za vsakogar prijazno besedo. Neizmerno potrpežljiv, vztrajen, a hkrati skrajno dosleden in neizprosno do sebe in drugih.

Kot predsednik društva in član upravnega odbora in številnih komisij si navezoval in vzdrževal prijateljske stike s sosednjimi planinskimi društvi, s hrvaškimi v Istri in drugod, s slovenskim iz Trsta in preostalimi zamejskimi društvi. Poznala te je vsa slovenska planinska srenja, v njej si bil cenjen in spoštovan planinski Funkcionar. Prijatelje si imel povsod. Tvoje delo je bilo opazno tudi zunaj našega društva. Bil si dolgoletni predsednik Meddruštvenega odbora planinskih društev Južne Primorske. Tudi v okviru Planinske zveze Slovenije tvoje delo ni bilo neopaženo. Več let si deloval v odboru za pohvale in priznanja. Za svoje požrtvovalno delo si prejel številna priznanja in odličja – vse tri znake Planinske zveze Slovenije, bronasti, srebrni in zlati častni znak, in najvišje priznanje slovenske planinske organizacije, »svečano listino«. In vsa društvena priznanja.

Naše večdesetletno druženje se je izteklo. Ostali bodo le spomini, globoko zasidrani v našo zavest. Neizmerno dolga je naša vrsta. V njej se je nenadoma in nenadejano pojavila vrzel. Veliko prezgodaj. Široka vrzel, ki se je ne da zapolniti. Tvoje mesto je v tej vrsti. Izpregel si, izstopil, prišel na konec poti. Pogrešali te bomo, pogrešali tvojo dobro voljo, tvoje svetlo, vedno nasmejanó lice, tvoj vedri pogled, tvoj optimizem, tvoj humanizem, tvoje prijateljstvo.

Od planinca Karla, vnetega rodoljuba in tigrovca (bil je ustanovitelj društva za negovanje rodoljubnih tradicij organizacije TIGR Primorske, njegov prvi predsednik in dolgoletni tajnik) se je v ponedel-

jek, 19. maja 2003, na koprskem pokopališču poslovila velika množica planincev, tigrovcev, zamejskih Slovencev, prijateljev in znancev. »A, vedi, Karlo, sem k tebi se ozirajo razposajeni Šavrini, Rižana, Draginja in morje ti prinašajo tih šepet valov. Bleščijo se v dalji z belim poprhom ovenčani Julijci, nagajivo iz miljskih hribov mežika očak Triglav, tja v Karnijo držijo mogočne Kaninove stopnice in tam nad Furlanijo ti Dolomiti zastavljajo ugan-

ke – kje vse sem že bil? In kam vse bi lahko še šel?

In nad dolino gradov se bočijo beli odlomi Kraškega roba in nad njim rahlo valovi zeleni Slavnik. Onstran njega tvoja domača vas. Gradišče. Mi, ki ostajamo, bomo še zahajali v ta svet. Ti si ga imel neizmerno rad in hodil boš z nami v naših srcih.«

Branko Bratož – Ježek, OPD
Koper

Razpis

Predsedstvo UO PZS objavlja razpis za izdelavo idejne rešitve novega prapora Planinske zveze Slovenije. Prapor naj na simbolični, prepoznavni in estetski način pokaže: usmerjenost in dejavnost planinske organizacije, nad stoletno tradicijo organiziranega planinstva na Slovenskem, lepoto slovenskih gora. Rok za oddajo predlogov je do 30. september 2003 na naslov: Planinska zveza Slovenije, predsedstvo UO, Dvorčakova 9, 1000 Ljubljana, s pripisom »Razpis za prapor«.

Predsedstvo UO PZS bo v roku enega meseca opravilo izbor in predlagalo UO v sprejem najboljše rešitev, ki jo lahko sprejme, predlaga v dopolnitev ali zavrne.

Planince in druge občane prosimo, da dajo svoje predloge v obliki in kakovosti, ki je primerna za vezenje (A4 format). Izbrani avtor bo za nagrado predstavljen v Planinskem vestniku in Obvestilih PZS.

Popravek v novicah:

V junjskem Planinskem vestniku je v prispevku 20 let PD Metlika v rubriki Novice in obvestila napačen stavček: »Prvega maja smo navzoči na osrednji proslavi lahko prisluhnili besedam nekdanjega predsednika Antona Kušovca in zgodbi o razglednem stolpu.« Pravičen je: »Prvega maja smo navzoči na osrednji proslavi lahko prisluhnili besedam sedanjega predsednika Antona Krašovca in zgodbi o razglednem stolpu.«

V naslednjih številkah:

Brezpotja

Po stopinjah Inkov

Jesen

Black Tusk